

[Nørlund.]

slag; og det vil vel ikke alene blive opfattet saaledes, det er vel ogsaa Udtryk for en Tilbagevigen.

Det vil være meget gavnligt, tror jeg, om man kunde træffe en Ordning, som det ogsaa blev antydnet af det ærede Medlem Hr. Frede Nielsen, saaledes at man ikke udskyder den endelige Forandring til 1. Juli 1946, men tværtimod prøver at faa Overgangen til at foregaa maaske noget mere gradvis, da man nu har stillet os Stolen for Døren ved at komme saa sent med Forslaget. Men jeg vil gerne have Lov til at paatale det, som aabenbart er blevet kendetegnende for hele Fremgangsmaaden her, at en hel Masse Spørgsmaal, som sagligt ikke har saa syndeligt Hastværk, er man i Stand til at fremme med en ganske fantastisk Fart, men i andre Spørgsmaal, hvor der er et almindeligt Krav om, at man gør sig færdig i god Tid, viser man overordentlig stor Sindighed. Ansvarer kan muligvis lægges forskellige Steder, men jeg tror alligevel, at en bestemt Indgriben netop i denne Sag fra den højtærede Undervisningsminister over for rette vedkommende kunde have muliggjort, at dette Forslag havde foreligget tidligere, at hele Sagen kunde have været ordnet til 1. April.

Med disse Bemærkninger skal jeg altsaa give Tilslutning til Kommissionsflertallets Lovforslag, som ogsaa er fremsat af den højtærede Minister, men jeg ønsker Udvalgsbehandling om de nærmere Former for Afviklingen i Forbindelse med Forlængelsesforslaget.

Jørgen Jørgensen: Jeg deler de Synspunkter, som den højtærede Undervisningsminister fremsatte i sin Forelæggelsestale, at man burde sætte alle Kræfter ind paa at samle Rigsdagen om en Løsning af dette vigtige Problem. I alle de Ordninger, som har været gennemført inden for det sønderjyske Skolevæsen siden 1920, har Rigsdagen staaet samlet, og det vilde være meget lykkeligt, om det ogsaa kunde blive Resultatet, naar vi nu skal træffe Beslutninger, der skal gælde for Tiden fremefter. Jeg maa egentlig sige, at de Bidrag, som er ydet hertil fra Ordførerne for henholdsvis Socialdemokratiet og Venstre, ikke har været særlig vægtige; de havde i høj Grad en polemisk Ka-

rakter, som der ikke er noget Udgangspunkt for. Naar det ærede Medlem Hr. Erik Appel talte om, at der fra anden Side var brugt stærke Ord, var det maaske nødvendigt for det ærede Medlem at tænke paa, hvad han selv har sagt i Forbindelse med Skoleordningerne i Sønderjylland. Naar det ærede Medlem Hr. Frede Nielsen med en vis Overbærenhed taler om Synspunkterne fra 1920 og paa en Maade tager Afsked med de Mennesker, der har staaet for Administrationen af den sønderjyske Lovgivning og staaet som Talsmænd for de Principper, der laa til Grund for Ordningen af 1920, tror jeg ogsaa, det er lidt for tidligt, det ærede Medlem tager Afsked med disse Folk. Jeg synes heller ikke, det var helt passende, at det ærede Medlem ligefrem lagde en Trusel ind i, at en Forlængelse af den gældende Ordning ikke lod sig gennemføre. Jeg forstaar heller slet ikke Betragtningen fra det ærede Medlem Hr. Erik Appel, at der var gjort storpolitiske Forsøg paa at standse Gennemførelsen af Flertalsordningen her i Rigsdagen. Det trænger vist til nærmere Forklaring, hvad der skal ligge deri, hvis der ligger noget deri. I det hele taget tror jeg, at hvis det er et Ønske fra de to Ordføreres Side, at man skal naa et samlet Resultat, maa man behandle Problemet paa en lidt anden Maade. Jeg vil hellere lægge Vægt paa at fremhæve de Ting, som der er Enighed om, og saa derefter gøre opmærksom paa, hvad det er, der deler.

Der er Enighed om, at det tyske Mindretal i Sønderjylland ogsaa i Fremtiden skal have Muligheder for at have et Skolevæsen, som den danske Stat støtter. Det var en Fejltagelse, naar det ærede Medlem Hr. Nørlund vilde give det Udseende af, at Forslaget her vilde betyde, at Staten ikke støttede Mindretallets Skoler. Alle er enige om, at Staten skal støtte Mindretalsskoleordningen i Sønderjylland i Fremtiden, man er endda af den Opfattelse, at dette skulde gøres betydeligt bedre og med større Tilskud, end Tilfældet er nu for Privatskoleordningen, der gælder for Sønderjylland som for det øvrige Land, og jeg kan kun være tilfreds med, hvis det vilde være muligt at gennemføre en Forbedring af Privatskolens Kaar i det hele taget. Alle er enige om, at den Frihed skal Mindretallet have. Man er ogsaa enig om, at den grundlovs-